Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B** **NEUVOSTON DIREKTIIVI 2002/60/EY,**

annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002,

erityissäännöksistä afrikkalaisen sikaruton torjumiseksi ja direktiivin 92/119/ETY muuttamisesta Teschenin taudin ja afrikkalaisen sikaruton osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(EYVL L 192, 20.7.2002, s. 27)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission päätös, tehty 5 päivänä joulukuuta 2006	L 346	41	9.12.2006
►**M2**	Neuvoston direktiivi 2006/104/EY, annettu 20 päivänä marraskuuta 2006	L 363	352	20.12.2006
►**M3**	Komission päätös 2007/729/EY, tehty 7 päivänä marraskuuta 2007	L 294	26	13.11.2007

Muutettu:

►**A1**	Asiakirja Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu	L 236	33	23.9.2003

▼B

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2002/60/EY,

annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002,

erityissäännöksistä afrikkalaisen sikaruton torjumiseksi ja direktiivin 92/119/ETY muuttamisesta Teschenin taudin ja afrikkalaisen sikaruton osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön yleisistä toimenpiteistä tiettyjen eläintautien torjumiseksi sekä swine vesicular -tautiin liittyvistä erityistoimenpiteistä 17 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/119/ETY ([1]) ja erityisesti sen 15 artiklan ja 24 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Direktiivissä 92/119/ETY säädettyjen yleisten toimenpiteiden tarkoituksena on estää eräiden taloudellisesti merkittävien eläintautien leviäminen edelleen ja erityisesti varmistaa sellaisten eläinten ja tuotteiden siirtojen valvonta, joiden välityksellä tartunta voi levitä.

(2) Maailman eläintautijärjestö (OIE) on Maailman kauppajärjestön (WTO) tunnustama eläinten terveyden tekninen vertailulaitos. Se on laatinut luettelon taloudellisesti merkittävistä epitsoottisista taudeista (A-luettelo).

(3) On tarpeen ja asianmukaista, että direktiiviä 92/119/ETY sovelletaan kaikkiin A-luettelon epitsoottisiin tauteihin, lukuun ottamatta niitä, joita varten on jo laadittu erityissäännökset yhteisön tasolla.

(4) Teschenin tauti ei enää sisälly A-luetteloon. Tämän vuoksi kyseinen tauti olisi poistettava direktiivin 92/119/ETY liitteessä I olevasta luettelosta.

(5) Afrikkalainen sikarutto on taloudellisesti merkittävä tauti, joka sisältyy A-luetteloon ja jota esiintyy eräillä rajoitetuilla yhteisön alueilla. Tämän vuoksi olisi laadittava yhteisön toimenpiteet tämän taudin torjumiseksi.

(6) Afrikkalainen sikarutto on sisällytettävä direktiivin 92/119/ETY liitteessä I olevaan luetteloon ja sen erityisistä torjuntatoimenpiteistä olisi säädettävä tämän direktiivin 15 artiklan mukaisesti.

(7) Olisi toteutettava toimenpiteitä, joilla valvotaan sikojen ja sianlihapohjaisten tuotteiden siirtoja alueilta, joille on asetettu rajoituksia afrikkalaisen sikaruton taudinpurkauksen toteamisen vuoksi. Näiden toimenpiteiden olisi oltava samankaltaisia kuin yhteisön tasolla muiden sikoja koskevien tautien kuten sian vesikulaaritaudin ja klassisen sikaruton torjumiseksi laaditut toimenpiteet.

(8) Erityisesti yhteisön toimenpiteistä klassisen sikaruton torjumiseksi 23 päivänä lokakuuta 2001 annettua neuvoston direktiiviä 2001/89/EY ([2]) olisi käytettävä mallina afrikkalaisen sikaruton erityisten torjuntatoimenpiteiden laadinnassa. Niihin olisi kuitenkin tehtävä erityisesti näiden kahden taudin eroista johtuvat mukautukset, ottaen huomioon se, ettei rokotteita tällä hetkellä ole

([1]) EYVL L 62, 15.3.1993, s. 69, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.
([2]) EYVL L 316, 1.12.2001, s. 5.

▼B

olemassa, ja afrikkalaisen sikaruton itämisaika ja mahdollisuus, että tauti tarttuu vektorihyönteisten välityksellä.

(9) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([1]) mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Soveltamisala

Tässä direktiivissä säädetään yhteisön vähimmäistoimenpiteistä afrikkalaisen sikaruton torjumiseksi.

Tällä direktiivillä poistetaan Teschenin tauti niiden tautien joukosta, joihin sovelletaan direktiivissä 92/112/ETY säädettyjä yleisiä torjuntatoimenpiteitä.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) ”sialla” mitä tahansa *Suidae*-sukuun kuuluvaa eläintä, luonnonvaraiset siat mukaan luettuina;

b) ”luonnonvaraisella sialla” sikaa, jota ei pidetä eikä jalosteta tilalla;

c) ”tilalla” mitä tahansa jäsenvaltion alueella sijaitsevia maatalouskäyttöön tai muuhun käyttöön tarkoitettuja tiloja, joissa jalostetaan tai pidetään sikoja pysyvästi tai tilapäisesti. Tämä määritelmä ei kata teurastamoja, kuljetusvälineitä tai aidattuja alueita, joissa pidetään ja saatetaan metsästää luonnonvaraisia sikoja; aidattujen alueiden on oltava kooltaan ja rakenteeltaan sellaisia, että 5 artiklan 1 kohdassa säädetyt toimenpiteet eivät ole sovellettavissa;

d) ”taudinmäärityksen käsikirjalla” 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua taudinmäärityksen käsikirjaa;

e) ”afrikkalaisen sikaruton viruksen saaneeksi epäillyllä sialla” sikaa tai sianruhoa, jossa havaitaan kliinisiä oireita tai kuolemanjälkeisiä, afrikkalaisen sikaruton mahdollista esiintymistä osoittavia muutoksia tai reaktioita taudinmäärityksen käsikirjan mukaisesti suoritetuissa laboratoriokokeissa;

f) ”afrikkalaisen sikaruton tapauksella” tai ”afrikkalaiseen sikaruttoon sairastuneella sialla” sikaa tai sianruhoa, jossa:

— on virallisesti varmistettu esiintyneen afrikkalaisen sikaruton kliinisiä oireita tai kuolemanjälkeisiä muutoksia, tai

— taudin esiintyminen on varmistettu virallisesti taudinmäärityksen käsikirjan mukaisesti tehdyissä laboratoriotutkimuksissa;

g) ”afrikkalaisen sikaruton taudinpurkauksella” tilaa, jolla on havaittu yksi tai useampia afrikkalaisen sikaruton tapauksia;

h) ”primaaritaudinpurkauksella” eläintaudeista ilmoittamisesta yhteisössä 21 päivänä joulukuuta 1982 annetun neuvoston direktiivin 82/894/ETY ([2]) 2 artiklan d alakohdan mukaista taudinpurkausta;

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.
([2]) EYVL L 378, 31.12.1982, s. 58, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 2000/556/EY (EYVL L 235, 19.9.2000, s. 27).

▼B

i) ”tartunta-alueella” jäsenvaltion aluetta, jolla on varmistunut yksi tai useampia afrikkalaisen sikaruton tapauksia luonnonvaraisissa sioissa ja jolla toteutetaan tämän vuoksi 15 tai 16 artiklan mukaisia hävittämistoimenpiteitä;

j) ”afrikkalaisen sikaruton primääritapauksella luonnonvaraisissa sioissa” mitä tahansa afrikkalaisen sikaruton tapausta, joka todetaan luonnonvaraisissa sioissa alueella, jolla 15 tai 16 artiklan mukaisiin toimenpiteisiin ei ole ryhdytty;

k) ”kosketuksissa olleella tilalla” tilaa, jolle on joko sijainnin tai ihmisten, sikojen tai ajoneuvojen siirtojen johdosta muulla tavoin voinut päästä afrikkalaista sikaruttoa;

l) ”omistajalla” yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jolla on omistusoikeus sikoihin tai jonka tehtävänä on huolehtia niiden hoitamisesta riippumatta siitä, suoritetaanko tästä tehtävästä rahallinen korvaus;

m) ”toimivaltaisella viranomaisella” direktiivin 90/425/ETY ([1]) 2 artiklan 6 kohdan mukaista toimivaltaista viranomaista;

n) ”virkaeläinlääkärillä” jäsenvaltion toimivaltaisen keskusviranomaisen nimeämää eläinlääkäriä;

o) ”prosessoinnilla” jotakin direktiivin 90/667/ETY ([2]) 3 artiklassa tarkoitetuista suuririskisen aineksen käsittelyistä tavalla, jonka avulla vältetään afrikkalaisen sikaruton viruksen leviämisriski;

p) ”lopettamisella” neuvoston direktiivin 93/119/ETY ([3]) 2 artiklan 6 kohdan mukaista sikojen lopettamista;

q) ”teurastamisella” direktiivin 93/119/ETY 2 artiklan 7 kohdan mukaista sikojen teurastamista;

r) ”vektorihyönteisellä”*Ornithodorus erraticus* -lajin puutiaista.

3 artikla

Afrikkalaisesta sikarutosta ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että afrikkalaisen sikaruton esiintymisestä tai epäillystä esiintymisestä ilmoitetaan pakollisesti ja viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle.

2. Jäljempänä sanotun kuitenkaan rajoittamatta eläintaudinpurkauksista ilmoittamista koskevien, voimassa olevien yhteisön säännösten soveltamista, jäsenvaltion, jonka alueella afrikkalaisen sikaruton esiintyminen on varmistunut, on:

a) annettava ilmoitus taudista ja toimitettava liitteen I mukaisesti komissiolle ja muille jäsenvaltioille seuraavat tiedot:

   — tiloilla varmistuneet afrikkalaisen sikaruton taudinpurkaukset,

   — teurastamossa tai kuljetusvälineessä varmistuneet afrikkalaisen sikaruton tapaukset,

([1]) Neuvoston direktiivi 90/425/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1990, eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa (EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/ETY (EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49).

([2]) Neuvoston direktiivi 90/667/ETY, annettu 27 päivänä marraskuuta 1990, eläinlääkintäsäännöistä eläinjätteen hävittämisessä, käsittelyssä ja markkinoille saattamisessa sekä taudinaiheuttajien ehkäisemisestä eläin- ja kalaperäisissä rehuissa sekä direktiivin 90/425/ETY muuttamisesta (EYVL L 363, 27.12.1990, s. 51), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

([3]) Neuvoston direktiivi 93/119/EY, annettu 22 päivänä joulukuuta 1993, eläinten suojelusta teurastus- tai lopettamishetkellä (EYVL L 340, 31.12.1993, s. 21).

▼B

— luonnonvaraisissa sioissa varmistuneet afrikkalaisen sikaruton primääritapaukset,

— 8 artiklan mukaisesti tehdyn epidemiologisen selvityksen tulokset;

b) toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille tietoja muista tapauksista, jotka ovat varmistuneet luonnonvaraisissa sioissa afrikkalaisen sikaruton tartunta-alueella 16 artiklan 3 kohdan a alakohdan ja 4 kohdan mukaisesti.

4 artikla

Toimenpiteet, kun afrikkalaista sikaruttoa epäillään esiintyvän tilalla

1. Jos tilalla on yksi tai useampia afrikkalaisen sikaruton viruksen saaneiksi epäiltyjä sikoja, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen aloittaa viipymättä virallisen tutkimuksen varmistaakseen tai sulkeakseen pois kyseisen taudin esiintymisen taudinmäärityksen käsikirjassa vahvistettujen menettelyjen mukaisesti.

Virkaeläinlääkärin käydessä tilalla on tarkistettava myös eläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä 27 päivänä marraskuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/102/ETY ([1]) 4 ja 5 artiklassa tarkoitettu rekisteri ja sikojen tunnistusmerkit.

2. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että afrikkalaisen sikaruton esiintymistä tilalla ei voida sulkea pois, sen on asetettava kyseinen tila välittömästi viralliseen valvontaan ja määrättävä erityisesti, että:

a) kaikki eri luokkiin kuuluvat tilan siat on laskettava ja on laadittava luettelo jo sairastuneiden, kuolleiden tai todennäköisesti tartunnan saaneiden sikojen lukumäärästä eri luokissa; luetteloa on täydennettävä ottaen huomioon tartuntajaksoksi epäiltynä aikana syntyneet ja kuolleet siat; luettelon tiedot on pyynnöstä esitettävä ja ne voidaan tarkastaa jokaisella tarkastuskäynnillä;

b) kaikki tilan siat on pidettävä sisällä suojissa tai muussa sellaisessa paikassa, jossa ne voidaan eristää;

c) tilalle ei saa tuoda eikä sieltä saa viedä pois sikoja. Toimivaltainen viranomainen voi tarvittaessa laajentaa tilalta poistumista koskevan kiellon koskemaan muita eläinlajeja ja vaatia asianmukaisten toimenpiteiden soveltamista jyrsijöiden tai hyönteisten tuhoamiseksi;

d) sianruhoja ei saa viedä tilalta ilman toimivaltaisen viranomaisen antamaa lupaa;

e) sikojen lihaa, sianlihapohjaisia tuotteita, siemennestettä, munasoluja ja alkioita, rehua, välineitä, tarvikkeita tai jätteitä, jotka todennäköisesti levittäisivät afrikkalaista sikaruttoa, ei saa viedä tilalta ilman toimivaltaisen viranomaisen antamaa lupaa; lihaa, sianlihapohjaisia tuotteita, siemennestettä, munasoluja ja alkioita ei saa toimittaa tilalta yhteisön sisäiseen kauppaan;

f) henkilöiden tilalle saapumiseen ja tilalta poistumiseen on oltava toimivaltaisen viranomaisen antama kirjallinen lupa;

g) ajoneuvojen tilalle saapumiseen ja tilalta poistumiseen on oltava toimivaltaisen viranomaisen antama kirjallinen lupa;

h) rakennusten, joissa pidetään sikoja, sekä tilan itsensä sisään- ja uloskäynnit on desinfioitava asianmukaisin keinoin; kaikkien sikatiloille tulevien tai niiltä poistuvien henkilöiden on noudatettava aiheellisia hygieniatoimenpiteitä afrikkalaisen sikaruton viruksen leviämisriskin

([1]) EYVL L 355, 15.12.1993, s. 32, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

▼B

vähentämiseksi. Lisäksi kaikki kuljetusvälineet on huolellisesti desinfioitava ennen lähtöä tilalta;

i) epidemiologinen selvitys on suoritettava 8 artiklan mukaisesti.

3. Epidemiologisen tilanteen näin vaatiessa toimivaltainen viranomainen

a) voi soveltaa 5 artiklan 1 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun tilaan; toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin, jos se katsoo tilanteen sallivan, rajoittaa näiden toimenpiteiden soveltamisen koskemaan ainoastaan afrikkalaiseen sikaruttoon sairastuneeksi tai afrikkalaisen sikaruton viruksen saaneiksi epäiltyjä sikoja ja sitä osaa tilasta, jolla näitä sikoja pidetään, jos ne on kasvatettu, pidetty ja ruokittu täysin erillään muista tilan sioista. Joka tapauksessa sioista on lopetettaessa otettava taudinmäärityksen käsikirjan mukaisesti riittävä määrä näytteitä, jotta afrikkalaisen sikaruton viruksen esiintyminen voidaan varmistaa tai sulkea pois;

b) voi vahvistaa 2 kohdassa tarkoitetun tilan ympärille väliaikaisen valvontavyöhykkeen; joitakin 1 tai 2 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä tai kaikkia niistä on sovellettava tällä vyöhykkeellä sijaitseviin sikatiloihin.

4. Edellä 2 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä ei saa lopettaa ennen kuin on virallisesti todettu, ettei epäiltyä afrikkalaista sikaruttoa esiinny.

5 artikla

Toimenpiteet, kun afrikkalaisen sikaruton esiintyminen tilalla varmistuu

1. Jos afrikkalaisen sikaruton esiintyminen tilalla on virallisesti varmistettu, jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamisen lisäksi toimivaltainen viranomainen määrää, että:

a) kaikki tilan siat on viipymättä lopetettava virallisessa valvonnassa siten, että vältetään afrikkalaisen sikaruton viruksen leviämisriski kuljetuksen tai lopettamisen aikana;

b) sikoja lopetettaessa niistä on otettava taudinmäärityksen käsikirjan mukaisesti riittävä määrä näytteitä, jotta voidaan vahvistaa tapa, jolla afrikkalaisen sikaruton virus on päässyt tilalle sekä aika, jonka se on voinut olla tilalla ennen kuin taudista ilmoitettiin;

c) kuolleiden tai lopetettujen sikojen ruhot on prosessoitava virallisessa valvonnassa;

d) taudin todennäköisen tilalle tulemisen ja virallisten toimenpiteiden aloittamisen välisenä aikana teurastettujen sikojen liha on mahdollisuuksien mukaan jäljitettävä ja prosessoitava virallisessa valvonnassa;

e) taudin todennäköisen tilalle tulemisen ja virallisten toimenpiteiden aloittamisen välisenä aikana tilalta kerätty sikojen siemenneste, munasolut tai alkiot on jäljitettävä ja hävitettävä virallisessa valvonnassa siten, että vältetään afrikkalaisen sikaruton viruksen leviämisriski;

f) kaikki todennäköisesti saastuneet aineet ja jätteet kuten rehut on prosessoitava; kaikki kertakäyttötuotteet, jotka voivat saastua, erityisesti jos niitä on käytetty teurastamisessa, on hävitettävä; näitä säännöksiä on sovellettava virkaeläinlääkärin ohjeiden mukaisesti;

g) kun siat on hävitetty, sikojen kasvatukseen käytetyt rakennukset, sikojen tai niiden ruhojen kuljettamiseen käytetyt ajoneuvot ja kaikki todennäköisesti saastuneet välineet, kuivikkeet, lanta ja liete on puhdistettava, niille on tarvittaessa suoritettava hyönteistorjuntatoimet, ne on desinfioitava ja käsiteltävä 12 artiklan mukaisesti;

▼B

h) primääritaudinpurkauksen tapauksessa afrikkalaisen sikaruton aiheuttavan viruksen isolaatti on tutkittava taudinmäärityksen käsikirjassa vahvistettua laboratoriomenettelyä noudattaen sen geneettisen tyypin määrittämiseksi;

i) epidemiologinen selvitys on suoritettava 8 artiklan mukaisesti.

2. Jos taudinpurkaus on varmistettu laboratoriossa, eläintarhassa, villieläinpuistossa tai aidatulla alueella, jolla pidetään sikoja tieteellisiin tarkoituksiin tai lajien tai uhanalaisten rotujen säilyttämistä varten, asianomainen jäsenvaltio voi päättää poiketa 1 kohdan a ja e alakohdasta, jos se ei vaaranna perustavaa laatua olevia yhteisön etuja.

Tällaisesta päätöksestä on ilmoitettava viipymättä komissiolle.

Komissio tarkastelee kaikissa tapauksissa viipymättä tilannetta yhdessä asianomaisen jäsenvaltion kanssa sekä pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa ensimmäisen tilaisuuden tullen. Taudin leviämisen estämiseksi on tarvittaessa toteutettava toimenpiteitä 24 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

6 artikla

Toimenpiteet, kun afrikkalaisen sikaruton esiintyminen varmistuu erillisistä tuotantoyksiköistä muodostuvilla tiloilla

1. Kun afrikkalaisen sikaruton esiintyminen varmistuu tiloilla, jotka muodostuvat kahdesta tai useammasta erillisestä tuotantoyksiköstä, ja jotta sikojen lihottaminen voitaisiin saattaa päätökseen, toimivaltainen viranomainen voi poiketa 5 artiklan 1 kohdan a alakohdan vaatimuksista tartunnan saaneen tilan terveiden sikojen tuotantoyksiköiden kohdalla edellyttäen, että virkaeläinlääkäri vahvistaa näiden tuotantoyksiköiden rakenteen, koon ja niiden välisen etäisyyden sekä niissä toteutettavien toimintojen olevan sellaisia, että tuotantoyksiköissä on eläimille täysin erilliset sijoitus-, pito- ja ruokintapaikat, jolloin virus ei pysty leviämään tuotantoyksiköstä toiseen.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettua poikkeusta käytetään, jäsenvaltioiden on laadittava yksityiskohtaiset säännöt sen soveltamisesta eläinten terveyttä koskevien sellaisten takuiden perusteella, jotka voidaan antaa.

3. Tätä poikkeusta käyttävien jäsenvaltioiden on ilmoitettava siitä viipymättä komissiolle. Komissio tarkastelee kaikissa tapauksissa viipymättä tilannetta yhdessä asianomaisen jäsenvaltion kanssa sekä pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa ensimmäisen tilaisuuden tullen. Taudin leviämisen estämiseksi on tarvittaessa toteutettava toimenpiteitä 24 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

7 artikla

Toimenpiteet kosketuksissa olleilla tiloilla

1. Tiloja on pidettävä kosketuksissa olleina tiloina, jos virkaeläinlääkäri toteaa tai katsoo 8 artiklan mukaisesti tehdyn epidemiologisen selvityksen perusteella, että afrikkalaista sikaruttoa on voinut joko päästä 4 artiklassa tarkoitetulle tilalle muilta tiloilta taikka 4 artiklassa tarkoitetulta tilalta muille tiloille.

Tällaisiin tiloihin on sovellettava 4 artiklaa siihen asti, kun afrikkalaisen sikaruton esiintyminen on virallisesti suljettu pois.

2. Toimivaltaisen viranomaisen on sovellettava 5 artiklan 1 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin kosketuksissa olleisiin tiloihin, jos epidemiologinen tilanne niin vaatii.

Sikoja lopetettaessa niistä on otettava taudinmäärityksen käsikirjan mukaisesti riittävä määrä näytteitä, jotta afrikkalaisen sikaruton viruksen esiintyminen näillä tiloilla voidaan varmistaa tai sulkea pois.

▼B

8 artikla

Epidemiologinen selvitys

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että epäiltyihin afrikkalaisen sikaruton tapauksiin tai taudinpurkauksiin liittyvä epidemiologinen tutkimus toteutetaan 21 artiklassa tarkoitettujen varosuunnitelmien mukaisesti laadittujen kyselyjen perusteella.

Tällaisessa selvityksessä on käsiteltävä vähintään seuraavia:

a) sen ajanjakson pituus, jona afrikkalaisen sikaruton virus on voinut olla tilalla ennen kuin tautia epäiltiin tai siitä ilmoitettiin;

b) afrikkalaisen sikaruton mahdollinen alkuperä tilalla ja muiden sellaisten tilojen tunnistaminen, joilla olevat siat ovat voineet saada tartunnan tai taudin samasta lähteestä;

c) niiden henkilöiden, ajoneuvojen, sikojen, ruhojen, siemennesteen, lihan tai muiden ainesten siirrot, jotka ovat saattaneet kuljettaa viruksen tiloille tai tiloilta;

d) mahdollisuus, että taudin leviämisen ovat aiheuttaneet vektorihyönteiset tai luonnonvaraiset siat.

Jos näiden selvitysten tulokset antavat olettaa, että afrikkalainen sikarutto on voinut levitä muissa jäsenvaltioissa sijaitsevilta tiloilta tai niissä sijaitseville tiloille, komissiolle ja asianomaisille jäsenvaltioille on ilmoitettava viipymättä.

9 artikla

Suoja- ja valvontavyöhykkeiden muodostaminen

1. Heti kun tilalla olevien sikojen afrikkalaisen sikaruton taudinmääritys on virallisesti varmistettu, toimivaltaisen viranomaisen on muodostettava suojavyöhyke, joka ulottuu vähintään 3 kilometrin säteelle taudinpurkauksesta ja joka sisältyy vähintään 10 kilometrin säteelle ulottuvaan valvontavyöhykkeeseen.

Suojavyöhykkeeseen sovelletaan 10 artiklassa ja valvontavyöhykkeeseen 11 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä.

2. Vyöhykkeitä muodostettaessa toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon:

a) 8 artiklan mukaisesti tehdyn epidemiologisen selvityksen tulokset;

b) maantieteellinen sijainti, erityisesti luonnolliset tai keinotekoiset rajat;

c) tilojen sijainti ja läheisyys;

d) sikojen siirto- ja kauppakäytännöt sekä käytettävissä olevat teurastamot ja ruohojen prosessointilaitokset;

e) sikojen siirtojen valvontaan vyöhykkeellä käytettävissä olevat keinot ja henkilöstö, erityisesti jos lopetettavia sikoja on siirrettävä pois niiden alkuperätilalta.

3. Jos vyöhykkeeseen kuuluu useiden jäsenvaltioiden alueen osia, kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toimittava yhteistyössä vyöhykettä muodostettaessa.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien näkyvästi asetettujen ilmoitustaulujen ja varoitusilmoitusten sekä tiedotusvälineiden kuten lehdistön ja television käyttö, sen varmistamiseksi, että kaikki suoja- ja valvontavyöhykkeillä olevat henkilöt ovat täysin tietoisia voimassa olevista 10 ja 11 artiklan mukaisista rajoituksista, sekä aiheellisina pitämänsä toimenpiteet näiden toimenpiteiden asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.

▼B

10 artikla

Toimenpiteet muodostetulla suojavyöhykkeellä

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että suojavyöhykkeellä sovelletaan seuraavia toimenpiteitä:

a) kaikista tiloista on laadittava luettelo mahdollisimman pian; suojavyöhykkeen muodostamisen jälkeen virkaeläinlääkärin on käytävä näillä tiloilla seitsemän päivän kuluessa ja tehtävä sioille kliininen tutkimus sekä tarkistettava direktiivin 92/102/ETY 4 ja 5 artiklassa tarkoitettu rekisteri ja sikojen tunnistusmerkit;

b) sikojen siirtäminen tai kuljettaminen julkisilla tai yksityisillä teillä, lukuun ottamatta tarvittaessa tilojen huoltoteitä, on kiellettyä, ellei toimivaltainen viranomainen ole hyväksynyt f alakohdassa tarkoitettuja siirtoja. Tätä kieltoa ei sovelleta maanteitse tai rautateitse tapahtuvaan sikojen kauttakuljetukseen, johon ei sisälly kuorman purkamista tai pysähdyksiä. Jäljempänä 24 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen voidaan lisäksi myöntää poikkeus, kun kyseessä ovat suojavyöhykkeen ulkopuolelta lähtöisin olevat teurassiat, jotka viedään kyseisellä vyöhykkeellä sijaitsevaan teurastamoon välittömästi teurastettaviksi;

c) sikojen tai muiden eläinten tai mahdollisesti saastuneiden ainesten (esimerkiksi ruhot, rehu, lanta, liete jne.) kuljetukseen käytetyt kuorma-autot sekä muut ajoneuvot ja laitteet on puhdistettava, desinfioitava, niille on tarpeen mukaan suoritettava hyönteistorjuntatoimet, ja ne on käsiteltävä niin pian kuin mahdollista 12 artiklassa vahvistettujen säännösten ja menettelytapojen mukaisesti. Sikojen kuljetukseen käytetty kuorma-auto tai muu ajoneuvo ei saa poistua vyöhykkeeltä ennen kuin se on puhdistettu ja desinfioitu, minkä jälkeen toimivaltaisen viranomaisen on tarkastettava ja hyväksyttävä se uudelleen kuljetukseen;

d) tilalle ei saa tuoda eikä sieltä saa viedä mitään muita kotieläimiä ilman toimivaltaisen viranomaisen lupaa;

e) kaikista tilalla kuolleista tai sairastuneista sioista on viipymättä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka on toteutettava aiheellinen tutkimus taudinmäärityksen käsikirjassa vahvistettuja menettelyjä noudattaen;

f) sikoja ei saa siirtää tilalta, jolla niitä pidetään, vähintään 40 päivään sen jälkeen, kun tartunnan saaneen tilan alustavat puhdistus-, desinfiointi- ja tarvittaessa hyönteistorjuntatoimet on suoritettu. Jollei 3 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä muuta johdu, toimivaltainen viranomainen voi 40 päivän kuluttua sallia sikojen siirtämisen mainitulta tilalta, jos ne kuljetetaan suoraan:

   — toimivaltaisen viranomaisen nimeämään, mieluiten suoja- tai valvontavyöhykkeellä sijaitsevaan teurastamoon välittömästi teurastettaviksi,

   — prosessointilaitokseen tai muuhun sopivaan paikkaan, jossa siat lopetetaan viipymättä ja niiden ruhot prosessoidaan virallisessa valvonnassa;

   — poikkeuksellisesti muihin suojavyöhykkeellä sijaitseviin tiloihin. Jäsenvaltioiden, jotka käyttävät tätä säännöstä hyväkseen, on ilmoitettava asiasta viipymättä komissiolle pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa;

g) sikojen siemennestettä, munasoluja tai alkioita ei saa viedä suojavyöhykkeellä sijaitsevilta tiloilta;

h) kaikkien sikatiloille tulevien tai niiltä poistuvien henkilöiden on noudatettava asianmukaisia hygieniatoimenpiteitä afrikkalaisen sikaruton viruksen leviämisriskin vähentämiseksi.

▼B

2. Jos 1 kohdassa säädettyjä kieltoja jatketaan yli 40 päivän ajan uusien taudinpurkausten esiintymisen vuoksi ja tästä aiheutuu sijoittamisen osalta eläinten hyvinvointia koskevia tai muita ongelmia, toimivaltainen viranomainen voi, jollei 3 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä muuta johdu, omistajan perustellusta hakemuksesta antaa luvan sikojen siirtämiseen suojavyöhykkeellä sijaitsevalta tilalta, jos ne kuljetetaan suoraan:

a) toimivaltaisen viranomaisen nimeämään, mieluiten suoja- tai valvontavyöhykkeellä sijaitsevaan teurastamoon välittömästi teurastettaviksi;

b) prosessointilaitokseen tai muuhun sopivaan paikkaan, jossa siat lopetetaan viipymättä ja niiden ruhot prosessoidaan virallisessa valvonnassa;

c) poikkeuksellisesti muihin suojavyöhykkeellä sijaitseviin tiloihin. Jäsenvaltioiden, jotka käyttävät tätä säännöstä hyväkseen, on ilmoitettava asiasta viipymättä komissiolle pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa.

3. Tähän kohtaan viitattaessa toimivaltainen viranomainen voi sallia sikojen siirtämisen kyseessä olevalta tilalta edellyttäen, että:

a) virkaeläinlääkäri on tehnyt tilalla oleville ja erityisesti sieltä siirrettäville sioille kliinisen tutkimuksen, jonka yhteydessä sioilta on mitattu ruumiinlämpö taudinmäärityksen käsikirjan mukaisesti, sekä tarkistanut direktiivin 92/102/ETY 4 ja 5 artiklassa tarkoitetun rekisterin ja sikojen tunnistusmerkit;

b) edellä a alakohdassa tarkoitetuissa tarkistuksissa ja tutkimuksissa ei ole havaittu merkkejä afrikkalaisesta sikarutosta ja niiden pohjalta voidaan todeta, että direktiiviä 92/102/ETY on noudatettu;

c) siat kuljetetaan toimivaltaisen viranomaisen sinetöimissä ajoneuvoissa;

d) sikojen kuljetuksessa käytetty ajoneuvo ja laitteet puhdistetaan ja desinfioidaan 12 artiklan mukaisesti viipymättä kuljetuksen jälkeen;

e) jos siat teurastetaan tai lopetetaan, niistä on otettava taudinmäärityksen käsikirjan mukaisesti riittävä määrä näytteitä, jotta afrikkalaisen sikaruton viruksen esiintyminen kyseisillä tiloilla voidaan varmistaa tai sulkea pois;

f) jos siat kuljetetaan teurastamoon:

— teurastamosta vastaavalle toimivaltaiselle viranomaiselle on ilmoitettu aikomuksesta lähettää siat teurastamoon; kyseinen viranomainen ilmoittaa näiden saapumisesta lähettäneelle toimivaltaiselle viranomaiselle,

— teurastamoon tuotaessa siat pidetään ja teurastetaan erillään muista sioista,

— nimetyssä teurastamossa suoritettavien *ante mortem*- ja *post mortem* -tarkastusten yhteydessä toimivaltainen viranomainen ottaa huomioon kaikki mahdolliset afrikkalaisen sikaruton viruksen esiintymiseen liittyvät merkit,

— näistä sioista saatu tuore liha joko prosessoidaan tai merkitään eläinten terveyttä koskevista seikoista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa 12 päivänä joulukuuta 1972 annetun direktiivin 72/461/ETY ([1]) 5 a artiklassa tarkoitetulla erityismerkinnällä sekä jatkokäsitellään erillään eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä lihavalmisteiden kaupassa 22 päivänä tammikuuta 1980 annetun direktiivin 80/215/ETY ([2]) 4 artiklan

([1]) EYVL L 302, 31.12.1993, s. 24, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

([2]) EYVL L 47, 21.2.1980, s. 4, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

▼B

1 kohdan a alakohdan i alakohdassa annettujen sääntöjen mukaisesti. Tämä käsittely on suoritettava toimivaltaisen viranomaisen nimeämässä laitoksessa. Lihan mainittuun laitokseen lähettämisen edellytyksenä on, että lähetys sinetöidään ennen lähtöä ja että se pysyy sinetöitynä koko kuljetuksen ajan.

4. Toimenpiteiden soveltamista suojavyöhykkeellä on jatkettava vähintään siihen asti, kunnes:

a) tartunnan saaneiden tilojen puhdistus-, desinfiointi- ja tarvittaessa hyönteistorjuntatoimet on suoritettu;

b) kaikilla tiloilla oleville sioille on tehty taudinmäärityksen käsikirjan mukaisesti kliiniset ja laboratoriotutkimukset afrikkalaisen sikaruton viruksen mahdollisen esiintymisen havaitsemiseksi.

Edellä b alakohdassa tarkoitetut tutkimukset saa suorittaa vasta 45 päivän kuluttua siitä, kun tartunnan saaneiden tilojen alustavat puhdistus-, desinfiointi- ja tarvittaessa hyönteistorjuntatoimet on suoritettu.

5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan f alakohdassa sekä 2 ja 4 kohdassa säädetään, mainituissa kohdissa säädetyt 40:n ja 45:n päivän määräajat voidaan lyhentää 30 päiväksi, jos jäsenvaltiot ovat taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti soveltaneet tehokasta näytteidenotto- ja koeohjelmaa, jonka avulla afrikkalaisen sikaruton esiintyminen kyseisellä tilalla on voitu sulkea pois.

11 artikla

Toimenpiteet muodostetulla valvontavyöhykkeellä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontavyöhykkeellä sovelletaan seuraavia toimenpiteitä:

a) kaikista sikatiloista on laadittava luettelo;

b) sikojen siirtäminen tai kuljettaminen julkisilla tai yksityisillä teillä, lukuun ottamatta tarvittaessa tilojen huoltoteitä, on kiellettyä, ellei toimivaltainen viranomainen ole hyväksynyt sitä. Tätä kieltoa ei sovelleta maanteitse tai rautateitse tapahtuvaan sikojen kauttakuljetukseen, johon ei sisälly kuorman purkamista tai pysähdyksiä, ja valvontavyöhykkeen ulkopuolelta lähtöisin oleviin teurassikoihin, jotka viedään kyseisellä vyöhykkeellä sijaitsevaan teurastamoon välittömästi teurastettaviksi;

c) sikojen tai muiden eläinten tai mahdollisesti saastuneiden ainesten (esimerkiksi ruhot, rehu, lanta, liete jne.) kuljetukseen käytetyt kuorma-autot sekä muut ajoneuvot ja laitteet on puhdistettava, desinfioitava, niille on tarpeen mukaan suoritettava hyönteistorjuntatoimet ja ne on käsiteltävä niin pian kuin mahdollista 12 artiklan mukaisesti. Sikojen kuljetukseen käytetty kuorma-auto tai muu ajoneuvo ei saa poistua vyöhykkeeltä ennen kuin se on puhdistettu ja desinfioitu;

d) tilalle ei saa tuoda eikä siltä saa viedä mitään muita kotieläimiä vyöhykkeen muodostamista seuraavien seitsemän päivän aikana ilman toimivaltaisen viranomaisen lupaa;

e) kaikista tilalla kuolleista tai sairastuneista sioista on viipymättä ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka on toteutettava aiheelliset tutkimukset taudinmäärityksen käsikirjassa vahvistettuja menettelyjä noudattaen;

f) sikoja ei saa siirtää tilalta, jolla niitä pidetään, vähintään 30 päivään sen jälkeen, kun tartunnan saaneen tilan alustavat puhdistus-, desinfiointi- ja tarvittaessa hyönteistorjuntatoimet on suoritettu. Jollei 10 artiklan 3 kohdan edellytyksistä muuta johdu, toimivaltainen viranomainen voi 30 päivän kuluttua sallia sikojen siirtämisen mainitulta tilalta, jos ne kuljetetaan suoraan:

▼B

— toimivaltaisen viranomaisen nimeämään, mieluiten suoja- tai valvontavyöhykkeellä sijaitsevaan teurastamoon välittömästi teurastettaviksi,

— prosessointilaitokseen tai muuhun sopivaan paikkaan, jossa siat lopetetaan viipymättä ja niiden ruhot prosessoidaan virallisessa valvonnassa, tai

— poikkeuksellisesti muihin suoja- tai valvontavyöhykkeellä sijaitseviin tiloihin. Jäsenvaltioiden, jotka käyttävät tätä säännöstä hyväkseen, on ilmoitettava asiasta viipymättä komissiolle pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa.

Jos siat kuitenkin kuljetetaan jäsenvaltion asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä teurastamoon, 10 artiklan 3 kohdan e alakohdasta ja f alakohdan neljännestä luetelmakohdasta poikkeaminen voidaan hyväksyä 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen erityisesti näiden sikojen lihan merkitsemisen ja sen myöhemmän käytön ja prosessoitujen tuotteiden käyttötarkoituksen osalta;

g) sikojen siemennestettä, munasoluja tai alkioita ei saa viedä valvontavyöhykkeellä sijaitsevilta tiloilta;

h) kaikkien sikatiloille tulevien tai niiltä poistuvien henkilöiden on noudatettava aiheellisia hygieniatoimenpiteitä afrikkalaisen sikaruton viruksen leviämisriskin vähentämiseksi.

2. Jos 1 kohdassa säädettyjä kieltoja jatketaan yli 40 päivän ajan uusien taudinpurkausten esiintymisen vuoksi ja tästä aiheutuu sijoittamisen osalta eläinten hyvinvointia koskevia tai muita ongelmia, toimivaltainen viranomainen voi, jollei 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista edellytyksistä muuta johdu, omistajan perustellusta hakemuksesta antaa luvan sikojen siirtämiseen valvontavyöhykkeellä sijaitsevalta tilalta, jos ne kuljetetaan suoraan:

a) toimivaltaisen viranomaisen nimeämään, mieluiten suoja- tai valvontavyöhykkeellä sijaitsevaan teurastamoon välittömästi teurastettaviksi;

b) prosessointilaitokseen tai muuhun sopivaan paikkaan, jossa siat lopetetaan viipymättä ja niiden ruhot prosessoidaan virallisessa valvonnassa; tai

c) poikkeuksellisesti muihin suoja- tai valvontavyöhykkeellä sijaitseviin tiloihin. Jäsenvaltioiden, jotka käyttävät tätä säännöstä hyväkseen, on ilmoitettava asiasta viipymättä komissiolle pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa.

3. Toimenpiteiden soveltamista valvontavyöhykkeellä on jatkettava vähintään siihen asti, kunnes:

a) tartunnan saaneiden tilojen puhdistus-, desinfiointi- ja tarvittaessa hyönteistorjuntatoimet on suoritettu;

b) kaikilla tiloilla oleville sioille on tehty taudinmäärityksen käsikirjan mukaisesti kliiniset ja tarvittaessa laboratoriotutkimukset afrikkalaisen sikaruton viruksen mahdollisen esiintymisen havaitsemiseksi.

Edellä b alakohdassa tarkoitetut tutkimukset saa tehdä vasta 40 päivän kuluttua siitä, kun tartunnan saaneiden tilojen alustavat puhdistus-, desinfiointi- ja tarvittaessa hyönteistorjuntatoimet on suoritettu.

4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan f alakohdassa sekä 2 ja 3 kohdassa säädetään, 1 kohdan f alakohdassa säädetyt 30 päivän määräajat ja 2 ja 3 kohdassa säädetyt 40 päivän määräajat voidaan lyhentää tapauksen mukaan 21:ksi, 30:ksi ja 20:ksi päiväksi, jos jäsenvaltiot ovat taudinmäärityskäsikirjan mukaisesti soveltaneet tehokasta näytteidenotto- ja koeohjelmaa, jonka avulla afrikkalaisen sikaruton esiintyminen kyseisellä tilalla on voitu sulkea pois.

▼B

12 artikla

Puhdistus, desinfiointi ja hyönteistorjunta

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

a) käytettävät desinfiointi- ja hyönteistorjunta-aineet ja niiden pitoisuudet ovat toimivaltaisen viranomaisen virallisesti hyväksymiä;

b) puhdistus-, desinfiointi- ja tarvittaessa hyönteistorjuntatoimet suoritetaan virallisessa valvonnassa noudattaen:

— virkaeläinlääkärin antamia ohjeita, ja

— liitteessä II säädettyjä periaatteita ja menettelyjä.

13 artikla

Sikakannan uusiminen tiloilla, joilla on ollut taudinpurkauksia

1. Uusia sikoja ei saa tuoda 5 artiklassa tarkoitetuille tiloille ennen kuin vähintään 40 päivää on kulunut kyseisellä tilalla tämän artiklan 2—5 kohdan mukaisesti tehtyjen puhdistus-, desinfiointi- ja tarvittaessa hyönteistorjuntatoimien loppuunsaattamisesta.

2. Sikoja uudelleen tilalle tuotaessa on huomioitava kyseisellä tilalla harjoitettu tuotantotapa ja noudatettava yhtä 3 ja 4 kohdassa säädetyistä menettelyistä.

3. Tiloilla, joilla taudin esiintymistä ei liitetä vektorihyönteisiin, sovelletaan seuraavaa menettelyä:

a) Tiloilla, joiden sikoja pidetään ulkona, sikojen tuonti uudelleen tilalle on aloitettava tuomalla tarkastettuja sentinelliporsaita, jotka ovat reagoineet negatiivisesti afrikkalaisen sikaruton virukseen vasta-ainekokeessa tai jotka tulevat tiloilta, joihin ei ole kohdistunut afrikkalaiseen sikaruttoon liittyviä rajoituksia. Sentinelliporsaat on sijoitettava toimivaltaisen viranomaisen vaatimusten mukaisesti koko tartuntatilan kattavasti, niistä on otettava näytteet 45 päivän jälkeen ja ne on tarkastettava vasta-aineiden toteamiseksi taudinmäärityksen käsikirjan mukaisesti. Yhtään sikaa ei saa viedä pois tilalta ennen kuin serologisesta kokeesta on saatu negatiiviset tulokset; jos yhdessäkään siassa ei ole afrikkalaisen sikaruton vasta-aineita, koko sikakannan uusiminen voidaan toteuttaa.

b) Kaikkien muiden kasvatusmuotojen osalta sikoja uudelleen otettaessa on joko noudatettava a alakohdassa säädettyjä toimenpiteitä tai uusittava koko sikakanta seuraavin edellytyksin:

— kaikki siat tuodaan kahdenkymmenen päivän kuluessa, ja ne ovat lähtöisin tiloilta, joihin ei ole kohdistunut afrikkalaiseen sikaruttoon liittyviä rajoituksia,

— uusitun karjan sioille on tehtävä serologinen tutkimus taudinmäärityksen käsikirjan mukaisesti; näytteet kyseistä tutkimusta varten otetaan aikaisintaan 45 päivää sen jälkeen, kun viimeiset siat ovat saapuneet,

— yhtäkään sikaa ei saa viedä pois tilalta ennen kuin serologisesta tutkimuksesta on saatu negatiiviset tulokset.

4. Tilat, joilla taudin esiintyminen on yhteydessä vektorihyönteisiin: tilalle ei saa tuoda uusia sikoja vähintään kuuteen vuoteen, ellei

a) tiloissa tai paikoissa, joissa sikoja pidetään tai joissa ne voivat olla kosketuksissa vektorihyönteisiin, ole suoritettu virallisessa valvonnassa vektorihyönteisten onnistuneita erityisiä hävittämistoimenpiteitä; tai

b) ole voitu osoittaa, ettei vektorihyönteisten pysyvyys enää muodosta afrikkalaisen sikaruton huomattavaa leviämisvaaraa.

▼B

Tämän jälkeen sovelletaan 3 kohdan a alakohdassa säädettyjä toimenpiteitä.

Näiden toimenpiteiden lisäksi, kun koko sikakanta on uusittu, sikoja ei kuitenkaan saa siirtää pois tilalta ennen kuin sioille on tehty negatiivisin tuloksin muut serologiset tutkimukset afrikkalaisen sikaruton varalta niiden näytteiden pohjalta, jotka on kerätty tilan sioista aikaisintaan 60 päivää koko sikakannan uusimisen jälkeen, taudinmäärityksen käsikirjan mukaisesti.

5. Jos taudin esiintymistä ei ole yhdistetty vektorihyönteisiin ja on kulunut yli kuusi kuukautta tilan puhdistus- ja desinfiointitoimien päättymisestä, toimivaltainen viranomainen voi epidemiologisen tilanteen huomioon ottaen sallia poikkeamisen 3 kohdasta.

6. Eri lajia kuin 5 artiklassa tarkoitetut siat olevien uusien kotieläinten tuomiseksi tilalle vaaditaan toimivaltaisen viranomaisen lupa. Toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon kyseisten uusien eläinten tilalle tuomisen aiheuttama taudin leviämisen ja vektorihyönteisten pysyvyyden vaara.

14 artikla

Toimenpiteet, kun teurastamossa tai kuljetusvälineessä epäillään tai vahvistetaan afrikkalaisen sikaruton tapauksia

1. Jos teurastamossa tai kuljetusvälineessä epäillään afrikkalaista sikaruttoa, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen aloittaa viipymättä virallisen tutkimuksen varmistaakseen tai sulkeakseen pois kyseisen taudin esiintymisen taudinmäärityksen käsikirjassa vahvistettujen menettelyjen mukaisesti.

2. Jos teurastamossa tai kuljetusvälineessä todetaan afrikkalaisen sikaruton tapaus, toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että:

a) kaikki taudille alttiit eläimet kyseisessä teurastamossa tai kuljetusvälineessä lopetetaan viipymättä;

b) mahdollisesti sairastuneiden tai tartunnan saaneiden eläinten ruhot, muut osat ja teurasjätteet prosessoidaan virallisessa valvonnassa;

c) rakennukset ja välineet, myös ajoneuvot, puhdistetaan, desinfioidaan ja niille suoritetaan hyönteistorjuntatoimet virkaeläinlääkärin valvonnassa 12 artiklan mukaisesti;

d) epidemiologinen selvitys tehdään soveltuvin osin 8 artiklan mukaisesti;

e) afrikkalaisen sikaruttoviruksen isolaattiin sovelletaan taudinmäärityksen käsikirjassa vahvistettua laboratoriomenettelyä viruksen geneettisen tyypin määrittämiseksi;

f) 7 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä sovelletaan tilalla, jolta tartunnan saaneet siat tai niiden ruhot tulevat, sekä muilla kosketuksissa olleilla tiloilla. Jollei epidemiologisesta selvityksestä muuta ilmene, tartunnan saaneiden sikojen tai ruhojen alkuperätilaan sovelletaan 5 artiklan 1 kohdassa esitettyjä toimenpiteitä;

g) eläimiä saa toimittaa uudelleen teurastettaviksi tai kuljetettaviksi aikaisintaan 24 tunnin kuluttua siitä, kun 12 artiklan mukaiset puhdistus-, desinfiointi- ja tarvittaessa hyönteistorjuntatoimet on suoritettu.

15 artikla

Toimenpiteet, kun luonnonvaraisissa sioissa epäillään tai vahvistetaan afrikkalaisen sikaruton tapauksia

1. Kun jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tietoon on tullut, että luonnonvaraisten sikojen epäillään saaneen tartunnan, sen on toteutet-

▼B

tava viipymättä aiheelliset toimenpiteet taudin esiintymisen varmistamiseksi tai poissulkemiseksi tiedottamalla tästä sikojen omistajille ja metsästäjille sekä tekemällä tutkimuksia, erityisesti laboratoriokokeita, kaikille ammutuille tai kuolleina löydetyille luonnonvaraisille sioille.

2. Kun afrikkalaisen sikaruton primääritapaus luonnonvaraisissa sioissa on varmistunut, jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on taudin leviämisen vähentämiseksi viipymättä:

a) perustettava eläinlääkäreistä, metsästäjistä, biologeista ja villieläinasiantuntemusta omaavista epidemiologeista muodostuva asiantuntijaryhmä. Asiantuntijaryhmä avustaa toimivaltaista viranomaista seuraavissa tehtävissä:

   — epidemiologisen tilanteen selvittäminen ja tartunta-alueen määrittely 16 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti,

   — tartunta-alueella b ja c alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden lisäksi sovellettavien aiheellisten toimenpiteiden vahvistaminen; näihin toimenpiteisiin voi sisältyä metsästyksen keskeyttäminen ja luonnonvaraisten sikojen ruokinnan kieltäminen,

   — komissiolle 16 artiklan mukaisesti toimitettavan hävittämissuunnitelman laatiminen,

   — afrikkalaisen sikaruton hävittämiseksi tartunta-alueelta vahvistettujen toimenpiteiden tehokkuutta koskevat tarkastukset;

b) asetettava määritellyllä tartunta-alueella sijaitsevat sikatilat viralliseen valvontaan ja määrättävä erityisesti, että:

   — kaikki eri luokkiin kuuluvat kaikkien tilojen siat on laskettava; omistajan on pidettävä laskenta ajan tasalla. Laskentatiedot on esitettävä pyynnöstä, ja ne voidaan tarkastaa jokaisella tarkastuskäynnillä. Tiloilla, joiden sikoja pidetään ulkona, voidaan ensimmäinen laskenta kuitenkin tehdä arvion perusteella,

   — kaikki tilan siat on pidettävä sisällä suojissa tai muussa sellaisessa paikassa, jossa ne voidaan eristää luonnonvaraisista sioista. Luonnonvaraiset siat eivät saa olla kosketuksissa mihinkään aineksiin, jotka voivat joutua kosketuksiin tilan sikojen kanssa,

   — tilalle ei saa tuoda eikä siltä saa viedä sikoja ilman toimivaltaisen viranomaisen epidemiologinen tilanne huomioon ottaen antamaa lupaa,

   — rakennusten, joissa pidetään sikoja, sekä tilan itsensä sisään- ja uloskäynnit on desinfioitava ja niille on tarpeen mukaan suoritettava hyönteistorjuntatoimet asianmukaisin keinoin,

   — kaikkien luonnonvaraisten sikojen kanssa kosketuksissa olevien henkilöiden on noudatettava asianmukaisia hygieniatoimenpiteitä afrikkalaisen sikaruton viruksen leviämisriskin vähentämiseksi,

   — kaikki tilalla olevat kuolleet tai sairaat siat, joilla esiintyy afrikkalaisen sikaruton oireita, on tutkittava seulontatutkimuksin afrikkalaisen sikaruton varalta,

   — sikatilalle ei saa tuoda mitään ammutun tai kuolleena löydetyn, luonnonvaraisen sian osia eikä mitään aineksia tai välineitä, jotka voivat olla afrikkalaisen sikaruton viruksen saastuttamia,

   — sikoja, niiden siemennestettä, alkioita tai munasoluja ei saa toimittaa alueelta yhteisön sisäiseen kauppaan;

c) huolehdittava siitä, että virkaeläinlääkäri tutkii kaikki määritellyllä tartunta-alueella ammutut tai kuolleena löydetyt luonnonvaraiset siat ja että niille tehdään seulontatutkimus afrikkalaisen sikaruton varalta taudinmäärityksen käsikirjan mukaisesti. Positiivisiksi havaittujen eläinten ruhot on prosessoitava virallisessa valvonnassa. Jos testitulos on afrikkalaisen sikaruton osalta negatiivinen, jäsenvaltioiden on sovellettava kansanterveyttä ja eläinten terveyttä koskevista

▼B

ongelmista luonnonvaraisen riistan tappamisessa ja luonnonvaraisen riistan lihan markkinoille saattamisessa 16 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/45/ETY ([1]) 11 artiklan 2 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä. Ihmisravinnoksi kelpaamattomat osat on prosessoitava virallisessa valvonnassa;

d) varmistettava, että afrikkalaisen sikaruton viruksen isolaattiin sovelletaan taudinmäärityksen käsikirjassa vahvistettua laboratoriomenettelyä viruksen geneettisen tyypin määrittämiseksi.

3. Jos afrikkalaisen sikaruton tapaus on esiintynyt toisen jäsenvaltion alueen läheisyydessä sijaitsevan jäsenvaltion alueen luonnonvaraisissa sioissa, asianomaisten jäsenvaltioiden on vahvistettava taudin torjuntatoimenpiteet yhteistyössä.

16 artikla

Suunnitelmat afrikkalaisen sikaruton hävittämiseksi luonnonvaraisesta sikakannasta

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 90 päivän kuluessa siitä, kun afrikkalaisen sikaruton primääritapaus on varmistunut luonnonvaraisissa sioissa, kirjallinen suunnitelma määritellyllä tartunta-alueella taudin hävittämiseksi toteutetuista toimenpiteistä ja kyseisellä alueella sijaitsevilla tiloilla sovellettavista toimenpiteistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 15 artiklassa säädettyjen toimenpiteiden soveltamista.

Komissio tutkii suunnitelman määritelläkseen, voidaanko sen avulla saavuttaa aiotut tavoitteet. Suunnitelma mahdollisine muutoksineen hyväksytään 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Suunnitelmaa voidaan muuttaa tai täydentää myöhemmin tilanteen kehittymisen huomioon ottamiseksi.

Jos näihin muutoksiin sisältyy tartunta-alueen uudelleenmäärittely, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisistä muutoksista ilmoitetaan komissiolle ja muille jäsenvaltioille viipymättä.

Jos muutokset koskevat suunnitelman muita osia, jäsenvaltion on toimitettava muutettu suunnitelma komissiolle tutkittavaksi ja mahdollista hyväksyntää varten, joka toteutetaan 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Kun 1 kohdassa tarkoitetun suunnitelman toimenpiteet on hyväksytty, ne korvaavat 15 artiklassa säädetyt ensivaiheen toimenpiteet hyväksymisen yhteydessä päätettävänä ajankohtana.

3. Edellä 1 kohdassa mainitussa suunnitelmassa on oltava tiedot seuraavista:

a) epidemiologisten selvitysten ja 15 artiklan mukaisesti tehtyjen tarkastusten tulokset sekä taudin maantieteellinen levinneisyys;

b) määritelty tartunta-alue asianomaisen jäsenvaltion alueella. Tartunta-alueen määrittelyssä toimivaltaisen viranomaisen on otettava huomioon:

   — tehtyjen epidemiologisten selvitysten tulokset ja taudin maantieteellinen levinneisyys,

   — alueen luonnonvaraisten sikojen kanta,

   — luonnonvaraisten sikojen liikkumista rajoittavat tärkeimmät luonnolliset tai keinotekoiset esteet;

c) biologien, metsästäjien, metsästysseurojen, riistansuojeluviranomaisten ja eläinlääkintäviranomaisten (eläinten terveys ja kansanterveys) välisen tiiviin yhteistyön järjestäminen;

([1]) EYVL L 268, 14.9.1992, s. 35, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/79/EY (EYVL L 24, 30.1.1998, s. 31).

▼B

d) toimeenpantava tiedotuskampanja, jolla lisätään metsästäjien tietoisuutta toimenpiteistä, joita heidän on toteutettava hävittämissuunnitelman mukaisesti;

e) erityiset toimet, joilla määritetään tartunnan laajuus luonnonvaraisten sikojen kannassa, metsästäjien ampumia tai kuolleina löydettyjä luonnonvaraisia sikoja tutkimalla ja laboratoriokokeilla, mukaan lukien iän mukaan ositetut epidemiologiset selvitykset;

f) metsästäjien noudatettavaksi asetetut vaatimukset taudin leviämisen välttämiseksi;

g) kuolleena löydettyjen tai ammuttujen luonnonvaraisten sikojen hävittämismenetelmä, jonka on perustuttava seuraaviin:

— prosessointi virallisessa valvonnassa, tai

— virkaeläinlääkärin tarkastus ja taudinmäärityksen käsikirjassa vahvistetut laboratoriokokeet. Positiivisiksi havaittujen eläinten ruhot on prosessoitava virallisessa valvonnassa. Jos testitulos on afrikkalaisen sikaruton osalta negatiivinen, jäsenvaltioiden on sovellettava direktiivin 92/45/ETY 11 artiklan 2 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä. Ihmisravinnoksi kelpaamattomat osat on prosessoitava virallisessa valvonnassa;

h) jokaisesta ammutusta tai kuolleena löydetystä luonnonvaraisesta siasta on tehtävä epidemiologinen selvitys. Tähän selvitykseen on kuuluttava kyselylomake, jossa annetaan seuraavat tiedot:

— maantieteellinen alue, josta eläin on löydetty kuolleena tai jolla se on ammuttu,

— päivämäärä, jona eläin on löydetty kuolleena tai ammuttu,

— eläimen löytäjän tai ampujan henkilöllisyys,

— sian ikä ja sukupuoli,

— jos eläin on ammuttu, ennen ampumista todetut oireet,

— jos eläin on löydetty kuolleena: ruhon tila,

— laboratoriolöydökset;

i) määritellyllä tartunta-alueella ja tarvittaessa sen ympäristössä sijaitsevilla tiloilla sovellettavat valvontaohjelmat ja taudin ehkäisytoimenpiteet, mukaan lukien eläinten kuljetus ja siirrot alueella, alueelta ja alueelle; näihin toimenpiteisiin on sisällyttävä vähintään sikojen, niiden siemennesteen, alkioiden tai munasolujen toimittamisen kieltäminen tartunta-alueelta yhteisön sisäiseen kauppaan ja niihin voi sisältyä sikojen tuotannon ja uusien tilojen perustamisen väliaikainen kieltäminen;

j) muut perusteet, joita sovelletaan toteutettujen toimenpiteiden lakkauttamiseksi;

k) viranomainen, jonka vastuulla on suunnitelman täytäntöönpanosta vastaavien tahojen valvonta ja yhteensovittaminen;

l) perustettu tietojärjestelmä, jonka avulla 15 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti nimitetty asiantuntijaryhmä voi säännöllisin väliajoin tarkastella hävittämissuunnitelman tuloksia;

m) taudin valvontaa koskevat toimenpiteet, joita on sovellettava vähintään 12 kuukauden ajan siitä, kun viimeinen afrikkalaisen sikaruton tapaus on todettu luonnonvaraisissa sioissa tartunta-alueella; valvontatoimenpiteitä on jatkettava vähintään toisen 12 kuukauden ajan, ja niihin on sisällyttävä vähintään e, g ja h alakohdan mukaisesti jo toteutetut toimenpiteet.

4. Määritellyn tartunta-alueen epidemiologisesta tilanteesta ja hävittämissuunnitelman tuloksista on toimitettava kuuden kuukauden välein kertomus komissiolle ja muille jäsenvaltioille 23 artiklassa tarkoitetussa komiteassa.

▼B

Yksityiskohtaisempia sääntöjä tiedoista, joita jäsenvaltioiden on asian osalta toimitettava, voidaan antaa 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

17 artikla

Toimenpiteet, joilla estetään afrikkalaisen sikaruton viruksen leviäminen vektorihyönteisten välityksellä

1. Jos vektorihyönteisten esiintyminen on mahdollista tai sitä epäillään tilalla, jolla on vahvistunut afrikkalainen sikarutto, toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että:

a) tartuntarakennus ja sen ympäristö tarkastetaan vektorihyönteisten esiintymisen tutkimiseksi fyysisiä tarkastuksia ja tarvittaessa ansoja käyttäen näytekappaleiden ottamiseksi liitteen III mukaisesti;

b) kun vektorihyönteisten esiintyminen on vahvistettu

— tehdään asianmukaiset laboratoriokokeet afrikkalaisen sikaruton viruksen esiintymisen vahvistamiseksi tai poissulkemiseksi vektorihyönteisissä,

— tilan ympärillä olevalle alueelle vahvistetaan muut asianmukaiset seuranta-, valvonta- ja torjuntatoimenpiteet;

c) sellaisella tilalla, jolla vektorihyönteisten esiintyminen on vahvistettu mutta niiden torjunta ei ole mahdollista, ei saa pitää sikoja eikä tapauksen mukaan muita kotieläimiä vähintään 6 vuoteen.

2. Kyseisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille 1 kohdan täytäntöönpanoa koskevat tiedot pysyvän eläinlääkintäkomitean välityksellä.

3. Muita toimenpiteitä vektorihyönteisen seuraamiseksi ja torjumiseksi sekä afrikkalaisen sikaruton torjumiseksi voidaan toteuttaa 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

18 artikla

Taudinmääritysmenettelyt ja bioturvallisuusvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

a) taudinmääritysmenettelyissä, näytteenotossa ja laboratoriokokeissa afrikkalaisen sikaruton toteamiseksi noudatetaan taudinmäärityksen käsikirjaa;

b) kansallinen laboratorio vastaa vaatimuksien ja taudinmääritysmenetelmien yhteensovittamisesta kussakin jäsenvaltiossa liitteen IV mukaisesti.

2. Liitteessä IV tarkoitettujen kansallisten laboratorioiden on toimittava yhteistyössä liitteessä V mainitun yhteisön vertailulaboratorion kanssa. Tällä laboratoriolla on samassa liitteessä säädetyt valtuudet ja velvollisuudet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 26 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyn neuvoston päätöksen 90/424/ETY ([1]) ja erityisesti sen 28 artiklan säännösten soveltamista.

3. Jotta voidaan varmistaa afrikkalaisen sikaruton taudinmääritysmenettelyjen yhdenmukaisuus ja asianmukainen erotusdiagnoosi klassisen sikaruton virukseen verrattuna, kuuden kuukauden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta ja 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen hyväksytään afrikkalaisen sikaruton taudinmäärityksen käsikirja tarkoituksena vahvistaa vähintään seuraavat seikat:

([1]) EYVL L 224, 18.8.1990, s. 19, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2001/572/EY (EYVL L 203, 28.7.2001, s. 16).

▼B

a) vähimmäislaatuvaatimukset, joita on noudatettava afrikkalaisen sikaruton taudinmäärityksiä tekevissä laboratorioissa ja näytteitä kuljetettaessa;

b) perusteet ja menettelyt, joita on noudatettava tehtäessä kliinisiä tai *post mortem* -tarkastuksia, joilla varmistetaan tai suljetaan pois afrikkalaisen sikaruton esiintyminen;

c) perusteet ja menettelyt, joita on noudatettava otettaessa elävistä sioista tai sikojen ruhoista näytteitä afrikkalaisen sikaruton esiintymisen varmistamiseksi tai poissulkemiseksi laboratoriokokein, mukaan luettuina näytteenottomenetelmät tässä direktiivissä säädettyjen toimenpiteiden soveltamiseksi tehtäviä serologisia tai virologisia tutkimuksia varten;

d) afrikkalaisen sikaruton taudinmäärityksen tekemiseksi käytettävät laboratoriokokeet, mukaan luettuina laboratoriokokeiden tulosten arviointiperusteet;

e) laboratoriotekniikat afrikkalaisen sikaruton viruksen isolaattien geneettisen tyypin määrittämiseksi.

4. Jotta voidaan taata aiheellisten bioturvallisuusedellytysten täyttyminen eläinten terveyden suojaamiseksi, afrikkalaisen sikaruton virusta, sen genomia ja antigeenejä sekä rokotteita saa tutkimus-, taudinmääritys- ja valmistustarkoituksissa käsitellä tai käyttää ainoastaan toimivaltaisen viranomaisen hyväksymissä paikoissa, laitoksissa tai laboratorioissa.

Luettelo hyväksytyistä paikoista, laitoksista ja laboratorioista on toimitettava komissiolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2004, ja se on pidettävä ajan tasalla tämän jälkeen.

5. Liitteitä IV ja V ja taudinmäärityksen käsikirjaa voidaan täydentää tai muuttaa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

19 artikla

Afrikkalaisen sikaruton rokotteiden käyttö, valmistus ja myynti

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että:

a) afrikkalaisen sikaruton rokotteiden käyttö on kiellettyä;

b) afrikkalaisen sikaruton rokotteiden käsittely, valmistus, varastointi, toimitus, jakelu tai myynti yhteisön alueella tapahtuu virallisessa valvonnassa.

Ottaakseen huomioon edistymisen tällaisen rokotteen kehittämiseen liittyvässä tieteellisessä ja teknisessä tutkimuksessa komissio toimittaa neuvostolle kertomuksen, johon liittyy tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia tämän direktiivin ajan tasalle saattamisesta.

20 artikla

Yhteisön tarkastukset

Komission asiantuntijat voivat yhteistyössä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa tehdä paikalla tarkastuksia, jos se on tarpeen tämän direktiivin soveltamiseksi yhtenäisellä tavalla. Jäsenvaltion, jonka alueella tarkastus suoritetaan, on avustettava asiantuntijoita kaikin tarvittavin tavoin näille kuuluvien tehtävien suorittamisessa. Komissio antaa toimivaltaiselle viranomaiselle tiedot tarkastusten tuloksista.

Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja erityisesti ne, jotka koskevat kansallisten viranomaisten kanssa tehtävän yhteistyön sääntelyä, annetaan 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

▼B

21 artikla

Varosuunnitelmat

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava varosuunnitelma, jossa täsmennetään afrikkalaisen sikaruton puhjetessa toteutettavat kansalliset toimenpiteet, ottaen huomioon paikalliset tekijät, kuten erityisesti sikatiheys, jotka voivat vaikuttaa afrikkalaisen sikaruton leviämiseen.

Suunnitelman on mahdollistettava sellaisten välineiden, laitteiden ja henkilöstön sekä kaikkien muiden sellaisten tarvikkeiden saanti, jotka ovat välttämättömiä taudinpurkauksen hävittämiseksi nopeasti ja tehokkaasti.

2. Varosuunnitelman laatimisessa on käytettävä liitteessä VI määriteltyjä perusteita ja vaatimuksia.

Näitä perusteita ja vaatimuksia voidaan muuttaa tai täydentää 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen afrikkalaisen sikaruton erityisluonteen ja taudin torjuntatoimenpiteiden kehittymisen huomioon ottamiseksi.

3. Komissio tutkii suunnitelmat määritelläkseen, voidaanko niiden avulla saavuttaa asetettu tavoite, ja ehdottaa kyseiselle jäsenvaltiolle mahdollisesti tarvittavia muutoksia varmistaakseen erityisesti sen, että ne ovat sopusoinnussa muiden jäsenvaltioiden suunnitelmien kanssa.

Suunnitelmat mahdollisine muutoksineen hyväksytään 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Suunnitelmia voidaan muuttaa tai täydentää myöhemmin 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tilanteen kehityksen huomioon ottamiseksi. Jäsenvaltion on joka tapauksessa päivitettävä suunnitelma viiden vuoden välein ja toimitettava se komissiolle hyväksyttäväksi 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

22 artikla

Taudintorjuntakeskukset ja asiantuntijaryhmät

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että afrikkalaisen sikaruton ilmetessä voidaan välittömästi perustaa toimintavalmis kansallinen taudintorjuntakeskus.

2. Kansallisen taudintorjuntakeskuksen tehtävänä on ohjata ja valvoa 3 kohdassa tarkoitettujen paikallisten taudintorjuntakeskusten toimintaa. Sen tehtäviin kuuluu erityisesti:

a) tarvittavien torjuntatoimenpiteiden määrittely;

b) sen varmistaminen, että paikalliset taudintorjuntakeskukset toteuttavat edellä mainitut toimenpiteet viipymättä ja tehokkaasti;

c) henkilöstön ja muiden voimavarojen osoittaminen paikallisiin taudintorjuntakeskuksiin;

d) tiedon välittäminen komissiolle, muille jäsenvaltioille sekä kansallisille eläinlääkintäjärjestöille, kansallisille viranomaisille ja myös maatalouden ja kaupan alan järjestöille;

e) yhteydenpito taudinmäärityksestä vastaaviin laboratorioihin;

f) yhteydenpito sanomalehdistöön ja muihin viestimiin;

g) yhteydenpito poliisiviranomaisiin erityisten oikeudellisten toimien täytäntöönpanon varmistamiseksi.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että ne voivat afrikkalaisen sikaruton ilmetessä välittömästi perustaa toimintavalmiita paikallisia taudintorjuntakeskuksia.

4. Joitakin kansallisen taudintorjuntakeskuksen tehtäviä voidaan kuitenkin siirtää paikallisille taudintorjuntakeskuksille, jotka toimivat direk-

▼B

tiivin 64/432/ETY ([1]) 2 artiklan 2 kohdan p alakohdassa säädetyllä tai muulla hallinnollisella tasolla edellyttäen, että tämä ei vaaranna kansallisen taudintorjuntakeskuksen tehtävien hoitamista.

5. Jäsenvaltioiden on muodostettava pysyvä asiantuntijaryhmä asiantuntemuksen ylläpitämiseksi ja asiasta vastaavan viranomaisen avustamiseksi taudintorjuntavalmiuden lisäämisessä.

Taudin puhjetessa asiantuntijaryhmän on avustettava toimivaltaista viranomaista vähintään seuraavissa:

a) epidemiologinen selvitys;

b) näytteenotto, testaus ja laboratoriokokeiden tulosten tulkinta;

c) taudintorjuntatoimenpiteiden vahvistaminen.

6. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että kansallisilla ja paikallisilla taudintorjuntakeskuksilla sekä asiantuntijaryhmällä on vaadittava henkilöstö, välineet ja laitteet, myös viestintäjärjestelmät sekä selkeä ja tehokas virkateistö ja hallinto tässä direktiivissä vahvistettujen taudintorjuntatoimenpiteiden asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi.

Kansallisten ja paikallisten taudintorjuntakeskusten sekä asiantuntijaryhmän henkilöstöä, välineistöä ja laitteita, virkateistöä ja hallintoa koskevat yksityiskohdat vahvistetaan 21 artiklassa tarkoitetuissa varosuunnitelmissa.

7. Kansallisten ja paikallisten taudintorjuntakeskusten sekä asiantuntijaryhmien toimintaa ja velvollisuuksia koskevat yksityiskohtaisemmat perusteet ja vaatimukset voidaan vahvistaa 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

23 artikla

Tavanomainen sääntelymenettely

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/486/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

24 artikla

Nopeutettu sääntelymenettely

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/486/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan 15 päiväksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

([1]) Neuvoston direktiivi 64/432/ETY 26 päivältä kesäkuuta 1964 eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa (EYVL 121, 29.7.1964, s. 1977). Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 535/2002 (EYVL L 80, 23.3.2002, s.22).

▼B

25 artikla

Direktiivin 92/119/ETY liitteen I muutos

Korvataan direktiivin 92/119/ETY liitteessä I sanat ”Teschenin tauti” sanoilla ”afrikkalainen sikarutto”.

26 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Liitteitä I—VI muutetaan 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

2. Tämän direktiivin täytäntöönpanoa varten mahdollisesti tarvittavat yksityiskohtaiset säännöt voidaan vahvistaa 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen tai jos epidemiologinen tilanne niin vaatii, 24 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

27 artikla

Siirtymäsäännökset

Odotettaessa tämän direktiivin täytäntöönpanoa voidaan antaa afrikkalaisen sikaruton torjuntaa koskevia väliaikaisia säännöksiä 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

28 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2002. Niiden on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä heinäkuuta 2003.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

29 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

30 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

▼B

LIITE I

Taudista ilmoittaminen ja muut epidemiologiset tiedot, jotka jäsenvaltion on toimitettava afrikkalaisen sikaruton varmistuttua

1. Jokaisen primääritaudinpurkauksen tai luonnonvaraisissa sioissa todetun primääritapauksen taikka teurastamossa tai kuljetusvälineessä todetun tapauksen varmistuttua asianomaisen jäsenvaltion on 24 tunnin kuluessa taudin varmistumisesta ilmoitettava eläintaudeista direktiivin 82/894/ETY 5 artiklan mukaisesti perustetun eläintaudeista ilmoittamista koskevan järjestelmän välityksellä seuraavat tiedot:

   a) lähetyspäivä;

   b) lähetysaika;

   c) jäsenvaltion nimi;

   d) taudin nimi;

   e) taudinpurkauksen tai tapauksen numero;

   f) päivämäärä, jona afrikkalaista sikaruttoa epäiltiin;

   g) varmistamispäivä;

   h) varmistamismenetelmät;

   i) onko tauti varmistettu luonnonvaraisissa sioissa tai tilalla, teurastamossa tai kuljetusvälineessä olevissa sioissa;

   j) maantieteellinen paikka, jossa afrikkalaisen sikaruton taudinpurkaus tai tapaus on varmistettu;

   k) sovelletut taudintorjuntatoimenpiteet.

2. Primääritaudinpurkausten tai tapausten esiintyessä teurastamoissa tai kuljetusvälineissä asianomaisen jäsenvaltion on 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi toimitettava myös seuraavat tiedot:

   a) taudille alttiiden sikojen lukumäärä taudinpurkauksessa, teurastamossa tai kuljetusvälineessä;

   b) kuolleiden sikojen määrä kussakin tilalla, teurastamossa tai kuljetusvälineessä olevassa luokassa;

   c) kunkin luokan osalta sairastumistiheys sekä niiden sikojen määrä joissa afrikkalaisen sikaruton esiintyminen on varmistettu;

   d) lopetettujen sikojen lukumäärä taudinpurkauksessa, teurastamossa tai kuljetusvälineessä;

   e) prosessoitujen ruhojen lukumäärä;

   f) taudinpurkauksen etäisyys lähimmästä sikatilasta;

   g) jos afrikkalainen sikarutto on varmistunut teurastamossa tai kuljetusvälineessä, sairastuneiden sikojen tai niiden ruhojen alkuperätilan tai -tilojen sijainti.

3. Sekundääritaudinpurkauksen osalta 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava direktiivin 82/894/ETY 4 artiklassa säädetyssä määräajassa.

4. Asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että tilalla, teurastamossa tai kuljetusvälineessä ilmenneestä afrikkalaisen sikaruton taudinpurkauksesta tai tapauksesta 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti toimitettuja tietoja täydennetään mahdollisimman pian komissiolle ja muille jäsenvaltioille toimitettavalla kirjallisella selvityksellä, jossa on vähintään seuraavat tiedot:

   a) päivämäärä, jona tilalla, teurastamossa tai kuljetusvälineessä olevat siat lopetettiin ja niiden ruhot prosessoitiin;

   b) sikojen lopettamisen yhteydessä otetuista näytteistä tehtyjen kokeiden tulokset;

   c) niissä tapauksissa, joissa on sovellettu 6 artiklan 1 kohdassa säädettyä poikkeusta, lopetettujen ja prosessoitujen sikojen määrä ja myöhemmin teurastettaviksi aiottujen sikojen määrä ja niiden teurastukselle säädetty aikaraja;

   d) kaikki taudin mahdolliseen alkuperään liittyvät tiedot tai taudin tosiasiallinen alkuperä, jos se on varmistettu;

▼B

e) tiedot käyttöön otetusta valvontajärjestelmästä, jolla varmistetaan, että 10 ja 11 artiklassa vahvistetut eläinten siirtoja koskevat valvontatoimenpiteet toteutetaan tehokkaasti;

f) jos kyseessä on primääritaudinpurkaus tai afrikkalaisen sikaruton tapaus teurastamossa tai kuljetusvälineessä, taudinpurkauksen tai tapauksen aiheuttaneen viruksen geneettinen tyyppi;

g) jos siat on lopetettu kosketuksissa olleilla tiloilla tai tiloilla, joilla on afrikkalaisen sikaruton viruksen saaneiksi epäiltyjä sikoja, tiedot seuraavista:

— kullakin tilalla lopetettujen kunkin luokan sikojen lopetuspäivämäärä ja lukumäärä,

— epidemiologinen yhteys afrikkalaisen sikaruton taudinpurkauksen tai tapauksen ja kunkin kosketuksissa olleen tilan välillä tai kunkin tilan osalta muut syyt, joiden vuoksi epäillään afrikkalaista sikaruttoa,

— tilalla olleista sioista otetuista näytteistä sekä niistä lopettamisen yhteydessä otetuista näytteistä tehtyjen laboratoriokokeiden tulokset.

Jos kosketuksissa olleiden tilojen sikoja ei ole lopetettu, on ilmoitettava syyt tällaiseen päätökseen.

▼B

LIITE II

Puhdistusta, desinfiointia ja hyönteistorjuntaa koskevat periaatteet ja menettelyt

1. Yleiset periaatteet ja menettelyt:

   a) virallisesti hyväksytyillä tuotteilla suoritettavat puhdistus- ja desinfiointitoimet ja tarvittaessa jyrsijöiden ja hyönteisten hävittämistoimenpiteet on tehtävä virallisessa valvonnassa virkaeläinlääkärin antamien ohjeiden mukaisesti;

   b) toimivaltainen viranomainen on virallisesti hyväksynyt käytettävät desinfiointiaineet ja niiden pitoisuudet sen varmistamiseksi, että niillä pystytään tuhoamaan afrikkalaisen sikaruton aiheuttava virus;

   c) desinfiointiaineiden teho on tarkistettava säännöllisesti ennen käyttöä, koska eräiden aineiden teho vähenee pitkään varastoitaessa;

   d) desinfiointi- ja hyönteistorjunta-aineiden ja -menettelyjen valinnassa on otettava huomioon käsiteltävien tilojen, ajoneuvojen ja esineiden ominaisuudet;

   e) rasvanpoisto-, desinfiointi- ja hyönteistorjunta-aineiden käyttöolosuhteet eivät saa vähentää niiden tehoa. Erityisesti on noudatettava valmistajan antamia teknisiä ohjeita esimerkiksi paineen, vähimmäislämpötilan ja vaaditun vaikutusajan suhteen;

   f) seuraavia yleisiä sääntöjä on sovellettava riippumatta käytettävästä desinfiointiaineesta:

      — kuivikkeet ja ulosteet on kasteltava perusteellisesti desinfiointiaineella,

      — maa, lattia, luiskat ja seinät on pestävä ja puhdistettava huolellisesti harjaamalla ja hankaamalla sen jälkeen, kun kaikki tehokasta puhdistamista ja desinfiointia haittaavat laitteet tai välineet on mahdollisuuksien mukaan poistettu tai purettu,

      — tämän jälkeen käsittely desinfiointiaineella uusitaan ja aineen annetaan vaikuttaa valmistajan suosittaman vähimmäisajan,

      — pesuvesi on hävitettävä siten, että vältetään viruksen leviämisvaara, ja virkaeläinlääkärin ohjeiden mukaisesti,

   g) jos pesemiseen käytetään nesteitä paineen alaisena, on vältettävä aikaisemmin puhdistettujen osien uudelleensaastumista;

   h) todennäköisesti saastuneet laitteet, välineet, esineet tai osastot on pestävä, desinfioitava tai hävitettävä;

   i) uudelleensaastuminen desinfioinnin jälkeen on estettävä;

   j) tässä direktiivissä vaadittu puhdistaminen, desinfiointi ja hyönteistorjunta on merkittävä tilan tai ajoneuvon rekistereihin ja, jos vaaditaan virallinen hyväksyntä, virkaeläinlääkärin on varmennettava merkintä.

2. Erityissäännökset puhdistamisesta ja desinfioinnista tartunnan saaneilla tiloilla:

   a) alustava puhdistus ja desinfiointi:

      — eläinten lopettamisen aikana on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta estetään afrikkalaisen sikaruton viruksen leviäminen tai rajoitetaan leviämistä mahdollisimman tehokkaasti. Näihin toimenpiteisiin on sisällyttävä muun muassa tilapäisten desinfiointilaitteiden asentaminen, suojavaatteet, suihkut, käytettyjen laitteiden ja välineiden puhdistaminen sekä ilmanvaihdon poiskytkeminen,

      — lopetettujen eläinten ruhot on suihkutettava desinfiointiaineella,

      — jos ruhot on siirrettävä tilalta prosessointia varten, on käytettävä suljettuja ja tiiviitä säiliöitä,

      — heti, kun sikojen ruhot on viety prosessoitaviksi, ne osat tilasta, joissa sikoja oli pidetty, ja kaikki lopettamisen tai *post mortem* -tarkastuksen aikana saastuneet muiden rakennusten, tarhojen ja vastaavien osat on ruiskutettava 12 artiklan mukaisesti hyväksytyllä desinfiointiaineella,

      — kaikki teurastuksessa ja *post mortem* -tarkastuksessa syntyneet veri- ja kudosjätteet tai rakennusten, tarhojen, välineiden ja vastaavien epäpuhtaudet on koottava huolellisesti ja prosessoitava ruhojen kanssa,

▼B

— desinfiointiaineen on annettava vaikuttaa käsitellyllä pinnalla vähintään 24 tunnin ajan;

b) lopullinen puhdistus ja desinfiointi:

— lanta ja käytetyt kuivikkeet on poistettava ja käsiteltävä siten kuin 3 kohdan a alakohdassa säädetään,

— rasva ja lika on poistettava kaikilta pinnoilta rasvanpoistoaineella, minkä jälkeen pinnat on huuhdeltava vedellä,

— kylmällä vedellä huuhtelun jälkeen ruiskutus desinfiointiaineella on uusittava,

— seitsemän päivän kuluttua tilat on käsiteltävä rasvanpoistoaineella, huuhdeltava kylmällä vedellä, ruiskutettava desinfiointiaineella ja huuhdeltava uudelleen vedellä.

3. Saastuneiden kuivikkeiden, lannan ja lietteen desinfiointi:

a) uloste ja käytetyt kuivikkeet on kompostoitava ja ruiskutettava desinfiointiaineella, jonka on annettava vaikuttaa vähintään 42 päivän ajan, tai hävitettävä polttamalla tai hautaamalla;

b) lietelanta on varastoitava vähintään 60 päivän ajan viimeisestä saastuneen aineen lisäyksestä, elleivät toimivaltaiset viranomaiset anna lupaa lyhennettyyn varastointiaikaan sellaisen lietelannan osalta, joka on tosiasiallisesti käsitelty virkaeläinlääkärin antamien ohjeiden mukaan siten, että on varmistettu viruksen hävittäminen.

4. Edellä olevasta 1 ja 2 kohdasta poiketen tiloille, joilla sikoja pidetään ulkona, toimivaltainen viranomainen voi laatia erityisiä puhdistusta ja desinfiointia koskevia menettelyitä tilatyypin ja ilmastollisten olosuhteiden huomioon ottamiseksi.

▼B

LIITE III

Vektorihyönteisten etsintää koskevat ohjeet

1. Vektorihyönteisiä on etsittävä sikojen elin- ja makuutiloista ja niiden ympäristöstä.

   Vektorihyönteisiä esiintyy yleensä vanhoissa rakennuksissa suojassa päivänvalolta tai kun lämpötila- ja kosteusolosuhteet ovat niiden kannalta otolliset.

   Etsintä, joka suoritetaan keväällä, kesällä tai alkusyksyllä, antaa parhaimmat tulokset, koska vektorihyönteiset ovat aktiivisimpia kyseisinä jaksoina.

2. On käytettävä kahta etsintämenetelmää:

   a) vektorihyönteisten etsintä maasta, hiekasta tai pölystä harjan tai muun asianmukaisen välineen avulla kivien välistä (kivestä rakennetuissa tiloissa) tai kattotiilien alla olevan seinän väleistä tai halkeamista tai tilojen lattioilta. Tarvittaessa maa-aines ja hiekka on seulottava. Suurennuslasin käyttö saattaa olla tarpeen nuorten toukkien löytämiseksi.

   b) Vektorihyönteisten etsintä CO_2-ansoilla. Ansoja on pidettävä sikalatiloissa usean tunnin ajan, mieluiten yön yli, mutta joka tapauksessa paikoissa, jotka ovat suojassa päivänvalolta. Ansat on rakennettava siten, että vektorihyönteiset tulevat mahdollisimman lähelle CO_2-lähdettä, mutta eivät enää pääse takaisin piilopaikkoihinsa.

▼B

LIITE IV

Afrikkalaisen sikaruton kansalliset laboratoriot ja niiden vastuualueet

▼M1

1. Afrikkalaisen sikaruton kansalliset laboratoriot ovat seuraavat:

AT	AGES: Österreichische Agentur für Gesundheit und Ernährungssicherheit GmbH — Institut für veterinärmedizinische Untersuchungen Mödling (Austrian Agency for Health and Consumer Protection-Institute for veterinary investigations Mödling) Robert Koch-Gasse 17 A-2340 Mödling Tel.: +43 (0) 505 55-38112 Fax: +43 (0) 505 55-38108 E-mail: vetmed.moedling@ages.at
BE	CODA — CERVA — VAR Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Brussels
▼M2 BG	Национален диагностичен научноизследователски ветеринарномедицински институт ”Проф. д-р Георги Павлов” Национална референтна лаборатория ”Класическа и африканска чума свине” бул. ”Пенчо Славейков” 15 София 1606 (National Diagnostic Veterinary Research Institute ”Prof. Dr. Georgi Pavlov” National Reference Laboratory for Classical Swine Fever and African Swine Fever 15, Pencho Slaveykov Blvd. 1606 Sofia)
▼M1 CY	State Veterinary Laboratory Veterinary Services 1417 Athalassa Nicosia
▼M3 CZ	Státní veterinární ústav Jihlava Rantířovská 93 586 05 Jihlava Website: http://www.svujihlava.cz Tel.: (420) 567 14 31 11 Fax: (420) 567 14 32 62 E-mail: info@svujihlava.cz
DE	Friedrich-Loeffler-Institut Bundesforschungsinstitut für Tiergesundheit Boddenblick 5a 17493 Greifswald — Insel Riems Tel. (49-38351) 7-0 Fax (49-38351) 7-219 E-Mail: poststelle@fli.bund.de
DK	National Veterinary Institute, Technical University of Denmark Lindholm DK-4771 Kalvehave

▼M1

EE	Veterinaar- ja Toidulaboratoorium Kreutzwaldi 30, 51006 Tartu, Estonia Tel.: +372 7 386 100 Faks: + 372 7 386 102 E-post: info@vetlab.ee
ES	Centro de Investigación en Sanidad Animal INIA-CISA Carretera de Algete-El Casar, km 8, Valdeolmos E-28130 (Madrid) Tel.: +34 916 202 216/202 300 Fax: +34 916 202 247 E-mail: arias@inia.es
FI	Finnish Food Safety Authority Animal Diseases and Food Safety Research Mustialankatu 3 FI-00790 Helsinki, Finland E-mail: info@evira.fi Tel.: +358 20 772 003 (exchange) Fax: +358 20 772 4350
FR	Laboratoire d'études et de recherches avicoles, porcines et piscicoles AFSSA site de Ploufragan/Brest — LERAPP BP 53 22 440 Ploufragan
GB	Institute for Animal Health Pirbright Laboratory Ash Road Pirbright, Woking Surrey GU12 6DG E-mail: pirbright.reception@bbsrc.ac.uk
GR	Centre of Athens Veterinary Institutes 25 Neapoleos Street, GR-153 10 Agia Paraskevi Attiki Tel.: 2106010903
▼M3 HU	Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Központ, Állategészségügyi Diagnosztikai Igazgatóság Central Agricultural Office, Veterinary Diagnostic Directorate Address: 1149 Budapest, Tábornok u. 2. Mailing Address: 1581 Budapest, 146. Pf. 2. Tel.: +36 1 460-6300 Fax: +36 1 252-5177 E-mail: titkarsag@oai.hu
▼M1 IE	Virology Division Central Veterinary Research Laboratory Department of Agriculture and Food Laboratories Backweston Campus Stacumny Lane Celbridge Co. Kildare
IT	Centro di Referenza Nazionale per le Malattie da Pestivirus e da Asfivirus c/o Istituto Zooprofilattico Sperimentale dell'Umbria e delle Marche, Via G. Salvemini n. 1, 06126 Perugia
LT	National Veterinary Laboratory (Nacionalinė veterinarijos laboratorija) J. Kairiūkščio 10 LT-08409 Vilnius

▼M1

LU	CODA — CERVA — VAR Veterinary and Agrochemical Research Centre Groeselenberg 99 B-1180 Brussels
LV	—
MT	Institute for Animal Health Pirbright Laboratory Ash Road Pirbright, Woking Surrey GU24 ONF, UK E-mail: pirbright.reception@bbsrc.ac.uk
NL	Centraal Instituut voor DierziekteControle CIDC-Lelystad Hoofdvestiging: Houtribweg 39 Nevenvestiging: Edelhertweg 15 Postbus 2004 8203 AA Lelystad
PL	Laboratory Departement of Swine Diseases Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy Al. Partyzantów 57, 24-100 Puławy Tel.: +48.81.886 30 51 Fax: +48.81.886 25 95 E-mail: sekretariat@piwet.pulawy.pl Laboratory Departament of Pathology Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy Al. Partyzantów 57, 24-100 Puławy Tel.: +48.81.886 30 51 Fax: +48.81.886 25 95 E-mail: sekretariat@piwet.pulawy.pl
PT	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária (LNIV) Estrada de Benfica, 701 PT-1549-011 Lisboa
▼M2 RO	Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală Strada Dr. Staicovici nr. 63, sector 5 codul 050557, București
▼M1 SE	Statens Veterinärmedicinska Anstalt Department of Virology SE-751 89 Uppsala Tel (46-18) 674000 Fax (46-18) 674467
SI	Univerza v Ljubljani Veterinarska fakulteta Nacionalni veterinarski inštitut Gerbičeva 60, SI-1000 Ljubljana
SK	Štátny veterinárny ústav, Pod dráhami 918, 960 86 Zvolen

▼B

2. Afrikkalaisen sikaruton kansallisten laboratorioiden vastuulla on varmistaa, että afrikkalaisen sikaruton esiintymisen havaitsemiseksi ja viruksen isolaatin geneettisen tyypin tunnistamiseksi tehtävät laboratoriokokeet tehdään kussakin jäsenvaltiossa taudinmäärityksen käsikirjan mukaisesti. Tässä tarkoituksessa ne voivat tehdä erityissopimuksia yhteisön vertailulaboratorion tai muiden kansallisten laboratorioiden kanssa.

3. Afrikkalaisen sikaruton kansallinen laboratorio vastaa kussakin jäsenvaltiossa vahvistettujen vaatimusten ja taudinmääritysmenetelmien yhteensovittamisesta kaikissa kyseisen valtion afrikkalaisen sikaruton taudinmäärityksiä tekevissä laboratorioissa. Tätä varten:

▼B

a) ne voivat toimittaa taudinmäärityksessä käytettäviä reagensseja yksittäisille laboratorioille;

b) niiden on valvottava kaikkien kyseisessä jäsenvaltiossa käytettävien diagnostisten reagenssien laatua;

c) niiden on järjestettävä säännöllisesti vertailukokeita;

d) niiden on säilytettävä afrikkalaisen sikaruton viruksen isolaatit kyseisessä jäsenvaltiossa vahvistetuista tapauksista ja taudinpurkauksista.

▼B

LIITE V

Afrikkalaisen sikaruton yhteisön vertailulaboratorio

1. Afrikkalaisen sikaruton yhteisön vertailulaboratorio on Centro de Investigación en Sanidad Animal, 28130 Valdeolmos, Madrid, Espanja.

2. Yhteisön afrikkalaisen sikaruton vertailulaboratorion toimivaltuudet ja tehtävät ovat seuraavat:

   a) jäsenvaltioissa käytettyjen afrikkalaisen sikaruton taudinmääritysmenetelmien yhteensovittaminen yhteistyössä komission kanssa, erityisesti seuraavien toimenpiteiden avulla:

      — soluviljelmien säilyttäminen ja toimittaminen taudinmääritystä varten,

      — afrikkalaisen sikaruton viruskantojen tunnistaminen, säilyttäminen ja toimittaminen serologisia testejä ja antiseerumin valmistusta varten,

      — vertailuseerumien, yhdisteseerumien ja muiden vertailureagenssien toimittaminen kansallisille laboratorioille eri jäsenvaltioiden käyttämien testien ja reagenssien standardoimiseksi,

      — afrikkalaisen sikaruton viruskantojen kerääminen kokoelmaksi ja kokoelman säilyttäminen,

      — säännöllisten vertailutestien järjestäminen yhteisön taudinmääritysmenetelmien vertailemiseksi,

      — käytettyjä taudinmääritysmenetelmiä ja tehtyjen testien tuloksia koskevien tietojen kerääminen ja vertaileminen,

      — afrikkalaisen sikaruton virusisolaattien tunnistaminen uusimpia menetelmiä käyttäen afrikkalaisen sikaruton epitsootologian selvittämiseksi mahdollisimman hyvin,

      — tilanteen kehityksen seuraaminen kaikkialla maailmassa afrikkalaisen sikaruton valvonnan, epitsootologian ja taudin ehkäisemisen osalta,

      — afrikkalaisen sikaruton virusta ja muita merkityksellisiä viruksia koskevan asiantuntemuksen ylläpitäminen nopean erotusdiagnoosin mahdollistamiseksi;

   b) laboratoriodiagnoosiasiantuntijoiden koulutuksen tai jatkokoulutuksen edistäminen taudinmääritysmenetelmien yhdenmukaistamiseksi;

   c) koulutetun henkilökunnan pitäminen saatavilla yhteisössä esiintyviä hätätilanteita varten;

   d) tutkimustyön tekeminen ja siinä määrin kuin mahdollista tutkimustyön yhteensovittaminen afrikkalaisen sikaruton torjunnan tehostamiseksi;

   e) teknisten pöytäkirjojen laatiminen afrikkalaisen sikaruttoviruksen torjuntaan tarkoitettujen desinfiointiaineiden tehokkuuden todentamismenetelmistä.

3. Yhteisön klassisen sikaruton ja afrikkalaisen sikaruton vertailulaboratorioiden on järjestettävä toimintansa siten, että voidaan varmistaa asianmukainen vertailevia kokeita koskeva yhteistyö yhteisön tasolla näiden kahden taudin taudinmäärityksen osalta.

▼B

LIITE VI

Varosuunnitelmia koskevat perusteet ja vaatimukset

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että varosuunnitelmat täyttävät vähintään seuraavat perusteet ja vaatimukset:

a) Annetaan säännökset varosuunnitelmien täytäntöönpanon edellyttämän oikeudellisen toimivallan varmistamiseksi sekä hävittämisohjelman toteuttamiseksi nopeasti ja tehokkaasti.

b) Annetaan säännökset hätärahoituksen, talousarviovarojen ja rahoitusvarojen saatavuuden varmistamiseksi, jotta voidaan kattaa afrikkalaisen sikaruton torjunta kaikilta osin.

c) Perustetaan virkatie nopean ja tehokkaan päätöksenteon varmistamiseksi eläinkulkutaudin torjunnassa. Tarvittaessa virkatiemenettelyä johtaa keskitetty päätöksentekoyksikkö, joka vastaa taudintorjuntastrategioista kokonaisuudessaan. Eläinlääkintäyksiköiden päällikön on oltava jäsenenä keskitetyssä päätöksentekoyksikössä ja näin varmistaa yhteydenpidon sen ja 22 artiklassa tarkoitetun kansallisen taudintorjuntakeskuksen välillä.

d) Annetaan säännökset asianmukaisten resurssien, myös henkilöstön, laitteiden ja laboratoriokapasiteetin, asettamiseksi käyttöön ohjelman nopeuden ja tehokkuuden varmistamiseksi.

e) Käytettävissä on ajan tasalla oleva käsikirja. Käsikirjassa on oltava yksityiskohtaiset, kattavat ja käytännönläheiset kuvaukset kaikista afrikkalaisen sikaruton taudinpurkaukseen sovellettavista menettelyistä, ohjeista ja toimenpiteistä.

f) Henkilöstö osallistuu säännöllisesti

   i) afrikkalaisen sikaruton kliinisiä oireita, epidemiologista selvitystä sekä torjuntaa koskevaan koulutukseen,

   ii) vähintään kaksi kertaa vuodessa järjestettäviin valmiusharjoituksiin,

   iii) viestintämenetelmiä koskevaan koulutukseen, jotta voidaan järjestää viranomaisille, tiloille ja eläinlääkäreille suunnattuja eläinkulkutautia koskevia tiedotuskampanjoita.